

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 21 ΤΟΥ ΓΕΝΗΑΡΙΟΥ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 463

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

CHARLES BAUDELAIRE. 'Από τὰ «Μικρά ποιήματα σε πρόζα». XXXIII. Μεθάτε! (μετάφρ. 'Εσπερος).
Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ. Μάτια και Σκέψη (Ο σοφός — Τὸ τραγούδι — Ἡ πιπεριά).
ΙΔΑΣ. Ἡ θέση τῆς Τουρκίας (Γ').
ΑΙΜΙΛΙΑ ΚΑΡΑΒΙΑ. Ἐνας Θεός.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Χαράγματα.
Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ. Ἐσπερινοὶ ἀντίλαλοι.
ETTORE MOSCHINO. Τριστάνος και Ἰζόλδη (μετάφρ. Ν. Ποριώτης).
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ. Ὁ προϋπολογισμός (Β').
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ. Πολιτικὴ Ἐπιθεώρηση.
Σ. ΣΚΙΠΗΣ. Στὸν Ἀργύρη Ἐφταλιώτη.
Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜΗ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

ETTORE MOSCHINO

ΤΡΙΣΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΖΟΛΔΗ^(*)

Εὐλογημένη ἄς εἶναι ἡ ψυχὴ και τὸ σῶμα
ἀπὸν διαβάσῃ τὴν ἱστορία ταύτη. — Στίχονα
τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

(Παλαιοὶ Χρονογράφοι.)

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ὁ Ρήγας Μάρκος τῆς Κορνοβάλλης.
Τριστάνος τῆς Δεώνης, ἑπτάτης τοῦ ρηγάτου.
Ἀντρέτιος } ἄρχοντες τῆς Κούρτης.
Δενοάλης }
Γοντοῖνος }
Ὁ Κανός Νέος.
Ὁ Ἐρημίτης τοῦ Δάσου.
Ἰζόλδη τῆς Ἰρλάντας, ρήγισσα τῆς Κορνοβάλλης.
Βραγγιάνα.

(*) Τὸ δραματικὸ τοῦτα ποίημα πρωτοπαρῆσθηκε ἰτα-
λικά στὸ θέατρο Γολδόνη τῆς Βενετίας, ἀπὸ τὸ θέατρο τοῦ
Φ. Γαραβάλια στίς 25 τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1910· και νεοελ-

Τὸ δράμα γίνεται στὴν Τινταγγέλη, πού εἶτανε ἡ βασι-
λικὴ καθέδρα τῆς Κορνοβάλλης, και στὸ δάσος τοῦ Μορρά-
σου, τρακόσια χιόνια και παραπάνου ἀκόμα μετὰ τὴ Σταύ-
ρωση τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΟ Α' ΜΕΡΟΣ

Μεγάλη αἴθουσα με καμάρες στὸ καστέλλι τῆς Τιντο-
γέλλης, ὅπου μένει ἡ Κούρτη τοῦ ρήγα Μάρκου τῆς Κορ-
νοβάλλης. Ἀνοίγεται, στὸν ἀριστερὸ τοῖχο, ἓνα παράθυρο
ἀψηλὸ, πού φαίνεται ἀπὸ μέσα ἡ θάλασσα τῆς Ἰρλάντας,
ἀχιτοδολοισμένη ἀπὸ τὸν ἥλιο. Καταντικρὺ, στὸ βάθος,
θύρα με καμάρες, σκεπασμένη με βαρεῖα πορφύρινη κορ-
τίνα δεξιὰ στή θύρα ταύτη, ἓνα παράθυρο ἀψηλὸ με
γυαλατὰ ἱστορημένα, ἀνεβαίνει ψηλά, πὲς ὅσο φτάνει ὁ
τοῖχος, και ἀφήνει νὰ φαίνεται τὸ βασιλικὸ περιβόλι, πλού-
σιο ἀπὸ πεῦκα, κλήματα μυρωμένα και δροσερὲς βρυ-
σοῦλες. Στὸ βάθος πυκνὰ μαυρολογοῦνε τὰ δέντρα τοῦ ἄ-
γριου δρυμοῦ τοῦ Μορράσου. Ὀλόγυρα στυζ τοῖχους
ἀπλώνονται κορτίνες και ξύλινες εἰκόνες, ὅπου εἶναι κεν-
τημένα ἢ σκαλισμένα ἐπεισόδια πολεμικά κ' ἐρωτικά, με
ἱππότες, βασίλισσες και κοπέλλες. Ἐνα σκουτάρι ἀσημέ-
νιο με δυὸ μορφὲς ἀνάγλυφες ἀπάνου κρέμεται σ' ἓναν
τοῖχο. Θύρα μικρότερη δεξιὰ, και ἄλλη ἀριστερά.

(Καθὼς ἀρχίζει τὸ δράμα, εἶναι στὴ
σκηνὴ οἱ ἄρχοντες τῆς Κούρτης: ὁ
ΑΝΤΡΕΤΤΟΣ, ὁ ΔΕΝΟΑΛΗΣ και ὁ
ΓΟΝΤΟΪΝΟΣ· ὁ πρῶτος ἀκκουμπών-
τας στὸ παράθυρο πού βλέπει πρὸς τὴ
θάλασσα, ὁ δεύτερος σιμά στὸ ἄλλο
παράθυρο, και ὁ τρίτος κοιτάζει θα-
μάζοντας τὸ ἀργυρὸ σκουτάρι.)

ΓΟΝ. (πρὸς τὸ Δενοάλη.)
Κοίτα! Ἐδῶ ἔναι τὸ θάμα! Στὸ σκουτάρι
σιμῆσανε οἱ δυὸ κορῶνες! Δὲν τὸ σκίζει
σπαθί· δὲν εἶναι δύναμη στὸν κόσμο,
ἄνθρωπος ἢ θεὸς πού θὰ χωρίση
τὸ ἀγκαλιασμένο ἐρωτικὸ ζευγάρι
στὴ φλογερὴ του ἀγάπη!

ΔΕΝ. Ἡ προφητεία
τῆς μάντισσας Μοργάνας ἀληθεύει!
Και ὅσο προτείνει ἡ ὀλόγυμη κοπέλλα
τὸ στόμα τὰργυρὸ τῆς στὸν ἱππότη,

ληνικὰ μεταφρασμένο, στὸ Βασιλικὸ Θέατρο τῆς Ἀθήνας,
ἀπὸ τὸ θέατρο τῆς Κυβέλης Ἀδριανού, στίς 7 τοῦ Δεκεμβρίου
τοῦ 1911, με τὴν κυρία Κυβέλη και τοὺς κ. κ. Π. Λέοντα
και Ν. Ροζάν στοὺς πρῶτους ρόλους (Ἰζόλδη, Ρήγα Μάρκο
και Τριστάνο). — Για νὰ τὸ παίξῃ ἄλλος θέατρος, πρέπει
πρῶτα νὰ ἔχῃ ζητημένη και παρμένη ἀπὸ τὸ μεταφραστὴ
του τὴν ἀδεία πού δρίζει ὁ νόμος.